

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/56/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812205613
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5812205613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Jany Urbanovej vo veci starostlivosti o maloletú: B. B., nar. XX. XX. XXXX, dieťa rodičov, matky: K. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. č. XXX, právne zast. Centrum právnej pomoci - kancelária Tvrdošín, so sídlom Tvrdošín, Školská č. 165/ 2 a otca: T. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., A. Q. č. XXX, právne zast. JUDr. Ladislav Csákó, so sídlom O., Y. č. X., za účasti kolízneho opatrovníka: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, v konaní o zvýšení výživného pre maloleté (nezaopatrované) dieťa, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 6P/41/2012-180 zo dňa 22. apríla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 6P/41/2012-180 zo dňa 22. apríla 2014 vo výroku o výživnom, ktorým zaviazal T. B., nar. XX. XX. XXXX prispievať na výživu maloletej B. B., nar. XX. XX. XXXX sumou 120,00 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej, počnúc dňom 15. 08. 2012 do budúcnosti. Zameškané výživné za obdobie od 15. 08. 2012 do 22. 04. 2014 v sume 1.890,00 Eur uložil otcovi dieťaťa zaplatiť v splátkach mesačne vo výške 60,00 Eur splatných spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky riadne a včas, ako aj vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej časti z o s t á v a rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zmenil rozsudok okresného súdu Rožňava, č. k. 8P/7/2012-54 zo dňa 13. 03. 2012 vo výroku o výživnom tak, že otca T. B., nar. XX. XX. XXXX zaviazal k povinnosti prispievať na výživu maloletej B. B., nar. XX. XX. XXXX sumou 120,00 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej, počnúc dňom 15. 08. 2012 do budúcnosti. Zameškané výživné za obdobie od 15. 08. 2012 do 22. 04. 2014 v sume 1.890,00 Eur uložil otcovi zaplatiť v splátkach mesačne vo výške 60,00 Eur splatných spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky riadne a včas. Vo zvyšku návrh matky zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že od posledného rozhodnutia o výživnom na maloletú B. došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje stanovenie vyššieho, než naposledy určeného výživného. V tomto smere prvostupňový súd v podrobnostiach uviedol, že v čase predchádzajúceho rozhodnutia bola matka dieťaťa poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 190,00 Eur, keďže pred materskou dovolenkou pracovala v Nemecku. Iné príjmy nemala. Otec maloletého dieťaťa bol nezamestnaný, vedený v evidencii uchádzačov o

zamestnanie do 23. 01. 2012, dôvodom vyradenia bola nespolupráca. Pokiaľ ide o súčasné pomery rodičov dieťaťa, z vyjadrenia, ako aj z potvrdenia otca dieťaťa vyplynulo, že od 20. 08. 2012 pracuje v kuchyni Hotela zur Traube v Nennigu, jeho príjem predstavuje sumu v hrubom minimálne 1.028,04 Eur, v čistom 800,00 Eur. Okrem vyživovacej povinnosti na dcéru inú vyživovaciu povinnosť nemá. Medzi jeho nevyhnutné a preukázateľné výdavky patria náklady na bývanie (podľa predloženej kópie zmluvy vo výške 500,00 Eur mesačne), mesačná platba výživného na maloletú dcéru vo výške 30,00 Eur. Ďalej sú to výdavky spojené s uhrádzaním základných potrieb (strava, oblečenie), pričom otec maloletého dieťaťa ich vyčíslil na sumu 250,00 Eur mesačne. Súd mal ďalej za preukázané, a to jednak výpoveďou matky dieťaťa, predloženými listinnými dôkazmi, ako aj šetrením kolízneho opatrovníka, že matka spolu s maloletou dcérou žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, od novembra 2012 sa zamestnala ako čašníčka s obmedzenou pracovnou dobou, s mesačným príjmom v čistom 80,00 Eur. Medzi jej nevyhnutné a preukázateľné výdavky patria mesačné výdavky spojené s uhrádzaním tak jej základných potrieb, ako aj potrieb maloletej dcéry, ktorá je doposiaľ v domácej starostlivosti. Na spoločnú domácnosť prispieva rodičom sumou 40,00 Eur. Už len preukázateľné mesačné výdavky na maloletú dcéru niekoľkonásobne prevyšujú výšku výživného, ku ktorej bol zaviazaný otec dieťaťa. Vychádzajúc z vyššie uvedeného skutkového stavu a pri aplikácii ust. § 62 a nasl. zák. č. 36/2005 Z. z. (ďalej len „Zákon o rodine“) dospel prvostupňový súd k záveru, že je v schopnostiach a možnostiach otca dieťaťa uhrádzať zvýšené výživné v sume 120,00 Eur mesačne, ktoré zodpovedá cca 1/7 príjmu otca dieťaťa. Návrhy otca dieťaťa na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov S. B. a M. B. prvostupňový súd zamietol majúci za to, že vykonanie týchto dôkazov je nedôvodné a neehospodárne. Navrhovaní svedkovia mali byť vypočutí k životnej úrovni otca dieťaťa. Vzhľadom k tomu, že súd zvýšil výživné, od 15. 08. 2012 vzniklo otcovi dieťaťa zameškané výživné v sume 1.890,00 Eur (21 mesiacov x 90,00 Eur), ktorú sumu povolil prvostupňový súd otcovi dieťaťa splácať v mesačných splátkach, ktorých výšku, ako aj podmienky zročnosti stanovil pri aplikácii ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. V časti, v ktorej matka žiadala súd o zvýšenie výživného od 01. 07. 2012, okresný súd návrh ako nedôvodný zamietol. Nebolo preukázané, že by od tohto dátumu došlo k zmene pomerov. Súd vychádzal zo skutkového stavu, že k zmene pomerov došlo od 20. 08. 2012, kedy začal otec dieťaťa pracovať ako pomocná sila v kuchyni v Nennigu. Obdobie predtým bol nezamestnaný. O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal otec dieťaťa prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytykal odňatie možnosti konať pred súdom (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.) spočívajúce v nepreskúmateľnosti rozhodnutia v dôsledku nedostatku dôvodov, na základe ktorých okresný súd rozhodol. V podrobnostiach odvolateľ uviedol, že súd žiadnym spôsobom neodôvodnil svoje rozhodnutie, prečo určil rozsah vyživovacej povinnosti širšie, ako tomu bolo doposiaľ, práve od 15. 08. 2012, keď sa jeho zárobkové pomery zmenili až od júna 2013. Návrh matky pritom došiel na súd dňa 04. 09. 2012. Za ďalšie, prvostupňový súd neakceptoval otcovi dieťaťa navrhované ďalšie dokazovanie v zásade preto, lebo by to nebolo v súlade so zásadou hospodárnosti. Aj v tomto smere však svoje rozhodnutie nijako neodôvodnil. Otec dieťaťa ako účastník konania mal pritom právo na to, aby poznal konkrétne dôvody, prečo mu súd neumožnil, aby preukázal skutočnosti, od ktorých očakával pre seba priaznivé rozhodnutie súdu. Taktiež z napadnutého rozsudku nevyplýva, prečo a za akých okolností došlo k zmene zákonného sudcu a k inému číselnému označeniu spisu. Pôvodne sa vec viedla pod sp. zn. 5P/4/2012, o ktorej konala sudkyňa JUDr. Gabriela Kyseľová, následne však bola vec vedená pod sp. zn. 6P/41/2012 a konala o nej sudkyňa Mgr. Daniela Pilarčíková. Napokon súd rozhodol o zmene pôvodného rozsudku ani nie pol roka po predchádzajúcej úprave výživného (presne po 4 mesiacoch a 16 dňoch), pretože pôvodný rozsudok nadobudol právoplatnosť až dňa 30. 03. 2012, kým zvýšenou vyživovacou povinnosťou súd zaviazal otca od 15. 08. 2012, a to bez toho, aby v konaní vôbec skúmal, či sa ten čas (4,5 mesiaca) zvýšili potreby oprávnenej osoby. Otec dieťaťa sa nebránil zvýšeniu výživného, ale jednoducho jeho pomery nedovoľujú, aby tak výrazne mohol prispievať na výživu svojej dcéry vyššou čiastkou, než tomu bolo doposiaľ. Napokon odvolateľ vytkol prvostupňovému súdu nedodržanie postupu podľa § 118 ods. 2 O. s. p., keď na pojednávaní vo veci konajúca sudkyňa neuviedla, ktoré významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné a ktoré zostali sporné tak, aby prípadne účastníci mohli upraviť ďalší procesný postup.

Matka dieťaťa v podanom vyjadrení odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

K návrhu otca dieťaťa na vykonanie ďalších dôkazov uviedla, že výpoveď jemu blízkych osôb, ktorí s ním nezdieľajú spoločnú domácnosť, keďže žijú na území Slovenskej republiky, by mala skôr charakter sprostredkovaných informácií. Prvostupňový súd preto správne návrh na doplnenie dokazovania zamietol. Pokiaľ súd priznal zameškané výživné od 15. 08. 2012, správne využil možnosť priznať výživné ešte z obdobia pred podaním návrhu podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, kedy uznal, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré v rozhodnutí aj primerane odôvodnil. Matka dieťaťa súdu preukázala mieru výdavkov na maloleté dieťa. Súd dostatočne zdôvodnil, v čom videl dôvody pre zmenu rozhodnutia o výživnom spočívajúce nielen vo zvýšení výdavkov na maloletú, ale predovšetkým v zmene príjmovej situácie otca dieťaťa. Tento sa od posledného rozhodnutia zamestnal a začal dosahovať príjem, vďaka ktorému by sa mohol podieľať oveľa vyššou mierou na hradení výdavkov na maloletú B.. Je taktiež prirodzené prihliadať na zvyšujúce sa náklady v súvislosti so starostlivosťou o maloleté dieťa v dôsledku plynutia času, čo sa prejavuje vo zvýšených výdavkoch na stravu, ošatenie, hygienu, voľnočasové aktivity. Pokiaľ sa týka zmeny zákonného sudcu, konanie, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 5P/4/2012, bolo konaním o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, ktoré bolo skončené rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č. k. 5P/4/2012-33 zo dňa 10. 04. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 04. 2012. Po podaní nového návrhu na začatie konania vo veci zvýšenia výživného na maloleté dieťa súd prijal túto vec pod novú sp. zn. 6P/41/2012 a náhodne bola vec pridelená inému sudcovi Mgr. Daniele Pilarčíkovej. Predmetný postup je bežný, zákonný a nijako sa neprieči zákonnému spracovaniu došlých návrhov na súd. Otec dieťaťa bol o podaní návrhu na začatie konania informovaný a rovnako mu bol doručený aj rozsudok Okresného súdu Námestovo zo dňa 10. 04. 2012, čiže bol informovaný o skutočnosti, že pôvodné konanie o úprave práv a povinností rodičov k maloletej na čas po rozvode bolo právoplatne ukončené. Napokon matka dieťaťa uviedla, že otcovi dieťaťa bolo plne umožnené využívať svoje procesné práva v priebehu celého súdneho konania a nebolo mu upreté právo vyjadrovať sa k rozhodujúcim skutočnostiam či navrhovať dôkazy. Súd využil svoju právomoc návrhy otca dieťaťa na vykonanie dôkazov zamietnuť, čím mu však neodoprel právo konať pred súdom. Nemožno sa preto stotožniť s jeho tvrdením, že v konaní boli porušené jeho procesné práva účastníka.

Kolíznym opatrovníkom odporučil odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., v odvolacom konaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v súlade s ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou oboch rodičov a ak si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa aj ich dieťa (§ 62 Zákona o rodine).

Podľa ust. § 78 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Výživné sa určí podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Zmenou pomerov v zmysle § 78 ods. 1 sa rozumie výrazná zmena tých okolností (na jednej či druhej strane, t. j. oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Pôjde napríklad o také zvýšenie či zníženie (odôvodnený pokles) zárobku či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného, a to nielen na krátky čas. Takou zmenou pomerov môže byť tiež vyšší

vek dieťaťa (fyzické dospievanie, začínajúca školská dochádzka, ďalšie formy prípravy na budúce povolanie).

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania tak odvolateľ - otec dieťaťa, ako aj v písomnom vyjadrení matka dieťaťa, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

V súvislosti s odvolacou námietkou otca dieťaťa, vytykajúcemu prvostupňovému súdu odňatie možnosti konať pred súdom, odvolací súd uvádza, že vo všeobecnosti sa pod odňatím možnosti konať pred súdom rozumie taký procesný postup, ktorým súd znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú, za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Takýmto procesným právom účastníka je napríklad právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu a podobne. Za odňatie možnosti konať pred súdom súdna prax považuje aj taký stav, keď súd náležite neodôvodní svoje rozhodnutie spôsobom predpísaným zákonom (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Oboznámiac sa s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že odvolacia námietka otca maloletého dieťaťa nie je dôvodná. Prvostupňový súd dostatočným spôsobom, zrozumiteľne a jasne uviedol skutočnosti, na základe ktorých rozhodol o zvýšenom výživnom, pričom účastníci mali dostatočný priestor na pojednávaní sa k vykonaným dôkazom vyjadriť. Správne prvostupňový súd konštatoval, a to porovnávajúc okolnosti, ktoré tu boli v čase posledného rozhodnutia o výživnom s okolnosťami v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia, že došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje stanovenie vyššieho, než naposledy určeného výživného. V tomto smere prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní predovšetkým správne zohľadnil výrazný nárast príjmu na strane otca dieťaťa, z ktorého výpovede vyplynulo, že od augusta roku 2012 pracuje, pričom jeho príjem predstavuje v čistom cca 800,00 Eur mesačne. Aj pri zohľadnení jeho nevyhnutných výdavkov, vezmúc v úvahu, že inú vyživovaciú povinnosť nemá, dospel aj odvolací súd k záveru, že suma zvýšeného výživného 120,00 Eur mesačne, vystihuje tak odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj schopnosti a možnosti povinného rodiča - otca dieťaťa. Do pozornosti odvolateľa odvolací súd dáva, že suma naposledy určeného výživného 30,00 Eur mesačne len o niekoľko Eur prevyšuje sumu tzv. minimálneho výživného, ktorý je povinný platiť každý, bez ohľadu na svoje schopnosti a možnosti. Z hľadiska uvedeného preto nebolo možné vyhovieť odvolacej námietke, že suma doposiaľ určeného výživného je postačujúca. S týmto tvrdením odvolací súd rozhodne nemôže súhlasiť.

Čo sa týka spätne určeného výživného, tak v danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že návrh na začatie konania o zvýšenie výživného došiel na okresný súd dňa 04. 09. 2012. Okresný súd rozhodol o zvýšení výživného spätne, s účinnosťou odo dňa 15. 08. 2012, t. j. necelé 3 týždne pred podaním návrhu majúca za to, že k zmene pomerov došlo od toho času, kedy začal otec dieťaťa pracovať ako pomocná sila v kuchyni v Nennigu, teda od augusta 2012. Pokiaľ sa aj matka domáhala zvýšenia výživného až od 01. 07. 2012, v uvedenej časti okresný súd návrh zamietol.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremiľčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté deti možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z dôvodovej správy k vyššie citovanému zákonnému ustanoveniu vyplýva, že cieľom doplnenia dôvodov hodných osobitného zreteľa (oproti predchádzajúcej právnej úprave) ako podmienky na priznanie výživného je zdôrazniť výnimočnosť priznania výživného pre maloleté dieťa spätne po začatí konania a zamedziť tak možným špekuláciám a zneužívaniu tejto možnosti. Súd má preto skúmať dôvody, ktoré bránili oprávnenému rodičovi uplatniť zákonný nárok ihneď po tom, ako povinný rodič prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť.

Vychádzajúc z uvedeného, prvostupňový súd podľa názoru odvolacieho súdu, svoje závery o spätnom stanovení výživného v podstate len v rozsahu niekoľkých dní riadne odôvodnil, na základe čoho odvolací súd nevidel dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia čo do počiatku platenia zvýšeného výživného.

Odvolaciu námietku nevykonania všetkých navrhovaných dôkazov, konkrétne výsluchu svedkov odvolací súd tiež nepovažoval za dôvodnú, keďže zo žiadnych ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že je povinnosťou prvostupňového súdu vykonať všetky navrhované dôkazy. Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. V danom prípade dôkazy, ktoré boli doposiaľ vykonané aj podľa odvolacieho súdu, poskytovali dostatočný podklad pre rozhodnutie okresného súdu. Nevykonanie otcom dieťaťa navrhovaných dôkazov prvostupňový súd riadne odôvodnil.

A napokon, pokiaľ sa týka zmeny v osobe zákonného sudcu, odvolací súd uvádza, že zákonnou sudkyňou vo veci bola Mgr. Daniela Pilarčíková, o čom svedčí potvrdenie o pridelení veci na rozhodnutie sudcovi zo dňa 04. 09. 2012 (č. l. 11 spisu). Menovaná sudkyňa aj vo veci rozhodla. Aj odvolacie námietka ohľadom zmeny zákonného sudcu bola preto nedôvodná.

Vo zvyšnej časti, v ktorej okresný súd návrh matky vo zvyšku zamietol, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

Podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o mal. deti je konaním, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.). Preto odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.